

Пад просечне плате у Србији

Пад просечне плате у Србији

rs.politsturm.com

2025-05-03

2 мин. читања

Просечна плата у фебруару ове године је нижа од јануарске, зашто се ово десило и да ли ће просечна плата наставити да пада?

Детаљи. Просечна плата без пореза и доприноса у јануару ове године износила је 107.476 динара док је у фебруару износила 103.519 динара, што значи да је за чак 4000 динара нижа по државним статистикама РЗС (Републички завод за статистику).

►Морамо се прво позабавити питањем како се уопште одређује просечна плата. При одређивању просечне плате, РЗС укључује приходе виших административних група индустријске и финансијске бирократије (менаџери предузећа, директори банака итд.); укључују само плате пријављених радника у категорију просечне плате, а искључујући из ње бројни слој слабо плаћених, неквалификованих радника и радника у неформалном радном односу; игноришу огромну количину незапослених и полунезапослених, пораст цена робе масовне потрошње и прибегавају другим методама фалсификовања како би улепшали стање радничке класе у капитализму.

►Ово је врло битно за разумевање какав значај имају изјаве државних статистичара (чији је посао да фалсификују и лажно улепшавају позицију радничке класе) о паду плата, зато што можемо сигурно рећи да су плате пале више од 4000 динара. Чак и ова цифра од 4000 динара можда не делује пуно, али прави огромну разлику великој већини нископлаћених радника који раде чак и по два посла, узимају прековремене и ноћне смене и никад не узимају боловање итд.

Треба да знате. Шта одређује пад или раст плата у капиталистичком друштву? Плата као таква одређена је вредностима животно неопходних роба које су потребне за одржавање радника у животу да би могао да настави да продаје своју радну снагу капиталисти. Такође морамо напоменути да је вредност радне снаге друштвено одређено кроз класну борбу радника и капиталиста. Ширење и скупљање армије незапослених је врло битан фактор у класној борби, последњих пар месеци у Србији више од 10.000 радника изгубило је своја радна места. Више десетине хиљада су под ризиком од губитка посла (нарочито у аутомобилској

индустрији, текстилној индустрији и последњих пар месеци у индустрији пелета) што представља мењање односа снага између капиталиста и радника, у корист првих.

►Ово су све последице светске капиталистичке кризе хиперпродукције и припрема за још један међуимперијалистички конфликт што доводи до увођења мера штедње, а не нарочите пакости и неспособности ових или оних „лоших“ капиталиста и њихових политичких представника као што либерална опозиција то представља.

Закључак. Угњетавање, експлоатација и однос зависности радника од капиталиста својствени су капиталистичком систему, као и неизбежно насилне прерасподеле тржишта где радници највише трпе последице.

►Никакво мењање „лоших“ људи на власти са „добрим“ неће променити ништа, радничка класа мора узети ствар у своје руке и створити сопствену

политичку организацију која ће је водити ка укидању капитализма и успостављања власти радничке класе и социјализма као система без експлоатације човека од стране човека.

Оригинални чланак